Nro 92.

FREDERYK AUGUST

z Bożéy Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący:

Działo się w Warszawie w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu Krasińskich *zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia dwudziestego siodmego miesiąca Grudnia Tysiąc ośmset iedenastego Roku.*

SĄD KASSACYINY.

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie kryminalnéy Károla Kindigera byłego weryfikatora przy Dyrekcyi Poczt Xięstwa Warszawskiego przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Woyciecha Wasiutyńskiego zanoszącego rekurs przeciw wyrokowi Sądu Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Łomżyńskiego w dniu dwudziestym piątym Lipca tysiąc ośmset dziewiątego na oskarżenie publiczne zapadłemu przez który

tenże Karol Kindiger uznany, *iż należał* (w czasie ostatniéy z Austryą woyny) *do schadzek podeyrzanych nierodaków, i stronę nieprzyiacioł kraiowych w rozmowach utrzymywał*, na mocy uchwały Rady Stanu dnia dwunastego Czerwca tysiąc ośmset dziewiątego, §§. 333. i 95; tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego, oraz konstytucyi tysiąc pięćset ośmdziesiąt osmego roku, od sprawowania

wszelkich w kraiu urzędów na zawsze odsądzonym, na wywiezienie z kraiu, oraz na ponoszenie kosztów sprawy skazanym został;

Maiąc sobie przez rekursuiącego wniesionem:

iż Sąd wyrokuiący w postępowaniu sądowém pominął istotne przepisy, tak co do denuncyantów, iako też zaprzysiężenia zeznań świadków §§mi 111. i 332. Ordynacyi kryminalnéy wskazane;

iż zarzucony rekursuiącemu występek bez prawnego dowodu przyiął za dowiedziony;

iż nareszcie stósuiąc przepisy prawa iako to konstytucyą polską tysiąc pięćset ośmdziesięt osmego roku i §§. 333. i 95. tyt. XX. Części II. prawa powszechnego pruskiego, mowiące o zbrodniach i karach *perduellionis*, popełnił iawną tychże praw obrazę gdy w sprawie ninieyszéy przestępstwo tego rodzaiu mieysca nie miało;

że zatém wyrok zaskarżony stósownie do Art. 10. pod liczbami 1. i 2. organizacyi Sądu Kassacyinego skassowanym a sprawa w celu powtórnego osądzenia innemu Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnéy odesłaną bydź winna,

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora, który pomimo niemożności sprawdzenia zarzutu rekursuiącego co do udowodnienia przestępstwa, gdy według rapportu Kommissyi świadectwo w wyroku cytowane i na karcie 68. Akt oznaczone, w tychże Aktach nieznayduie się i na rekwizycyą do Sądu wyrokuiącego wydaną wynalezionem nie zostało, pomimo kwestyi czy Sąd kassacyiny w uchybienia Sądów, w ocenienia dowodów wchodzić iest obowiązanym i może, z innych dostatecznych powodów domaga się skassowania zaskarżonego wyroku, a szczególniéy wnosi, iż kara wygnania z kraiu według praw zeszłego rządu nie może bydź skutkiem iak tylko *włoczęgi*, *pokątnego leczenia i kosterstwa*, do których to klass rekursuiący, podług akt sądowych nienależał; twierdzi daléy iż na próżno Sąd wyrokuiący odwołuie się do §. 95. prawa kryminalnego pruskiego, gdyż ten nie o *rozmowach* nie o *schadzkach* stanowi, ale o *zbrodni perduellionis*, któréy w ninieyszéy sprawie cale nie było; zbiia nakoniec przytoczenie konstytucyi polskiéy tysiąc pięćset ośmdziesiąt osmego, która żadnéy kary, a tém mniéy kary wygnania

in perduelles, gdyby nawet rekursuiący mógł bydź za takiego uznanym nie oznacza, lecz tylko sposób postępowania sądowego, którego iednak Sąd wyrokuiący niezachował, wskazuie; a z tych wszystkich przyczyn rekurs obwinionego Karola Kindigera dostatecznie ugruntowanym bydź sądzi;

SĄD KASSACYINY

zapatrzywszy się na §§. 4. i 191. 708. i 1303. prawa kryminalnego pruskiego według których kara wygnania z kraiu wyrokiem zaskarżonym wskazana, przeciw rekursuiącemu stósowaną bydź nie mogła;

zważywszy §. 95. tegoż prawa który nie mówi o rozmowach i schadzkach, o iakie rekursuiący był obwinionym, lecz *de crimine perduellionis*, i to nawet nie o samym winnowaycy lecz o dzieciach iego, a zbrodnia ta w sprawie ninieyszéy mieysca nie ma;

zważywszy nakoniec przytoczoną przez Sąd wyrokuiący konstytucyą tysiąc pięćset ośmdziesiąt osmego roku, i nie znayduiąc w niéy oznaczenia żadnéy kary, a tém mniéy kary wygnania, lecz owszém sposób postępowania sądowego przez Sąd wyrokuiący wcale niezachowany;

Rekurs skazanego Karola Kindigera przeciw Wyrokowi Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Łomżyńskiego na początku z daty wymienionemu rozsądzaiąc

Wyrok zaskarżony kassuie — i sprawę w celu powtórnego rozsądzenia, Sądowi Sprawiedliwości Kryminalnéy Departamentów Płockiego i Łomżyńskiego odsyła — mocą ninieyszego Wyroku. —

(podpisano) S Potocki Prezes.
(L.S.) *L. Osinski Pisarz S. K.*

Wydrukować
Felix Łubieński
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z Oryginałem
(*L.S.*) *Antoni Joneman*
Sek. Jeneralny.